

REDACTIE
en
ADMINISTRATIE
GENT
GARENPLAATS

Ongeteekende brieven
worden niet opgenomen

DE LANDBOUWER

ABONNEMENTSPRIJS :
VOOR ZES MAANDEN
75 Centiemen

AANKONDIGINGEN :
Prijs volgens Tarief
Voorop betaalbaar

VOLKS-WEEKBLAD VOOR DEN BUITEN

ZOO IS HET GOED

Voortaan kan ons nieuw weekblad zijne toekomst als verzekerd beschouwen, daar zelfs de katholieke bladen er propaganda beginnen voor te maken.

Het « Nieuws van den dag » is de eerste om — zonder het te willen, wij voegen dit er bij, — « De Landbouwer » aan te bevelen.

Op zijne gekende eerlijke manier beschuldigt ons het blad uit de Wolvengracht te Brussel, dat wij in ons eerste nummer, de landbouwers, hoveniers, handelaars en allen die werkvolk gebruiken op den buiten, uitschelden voor uitbuiters, beulen, *vuilaards* en al wat leelijk is.

Het artikel waarin het « Nieuws » ons dit alles op het brood smeert, heeft de buitenlieden ons eerste nummer, dat wij gratis verspreiden, doen terug inzien en aandachtiger overlezen.

Dit besluiten wij, ten minste, uit den verkoop van ons tweede nummer, die boven alle verwachting was, en uit de menigvuldige inschrijvingsbewijzen die ons van den buiten toekomen sinds de Beata uit de Gracht zelf de opmerksaamheid op ons blad getrokken heeft.

En wat hebben de dorpelingen bestatigd bij het herlezen der woorden welke wij de werklieden van den buiten toestuurden?

Dat in gansch ons artikel noch van landbouwers, noch van hoveniers, noch van handelaars enz. gesproken wordt. Dat de uitbuiters, beulen enz. waarvan wij spraken, niet de boeren zijn, och arme, maar wel de rijken die hunne paarden op eiers en suikerkoeken, en hunne honden op malsch rundvleesch vergasten, terwijl de zwogers van het veld — wij tellen negen op de tien landbouwers mee — nauwelijks spijzen te nutten hebben welke de brakken en tjiksken der rijkeleegloopers zouden versmaden.

Het ware ook alles behalve logiek, de boeren de schuld te willen aanwrijven van het ellendig lot hunner onderhoorigen, de boeren, die nevens hun werkvolk aan tafel zitten en die na met Bamis of Kerstdag hunne pachten betaald te hebben, gerust op hun hoofd kunnen lopen.

De Beata mag niet denken dat de gansche buiten rondom Brussel ligt en dat de uitstapken die men doet langs de villas en parken van den omtrek der hoofdstad, een denkbeeld kunnen doen vormen

van den toestand der slaven die zorgen en zweeten om de markten van graan en pataten en de slacht huizen van vee te voorzien.

Hiertoe moet men zijne schreden verder richten, al eens tot over de knoesels in het gloeiende zand of nog dieper in het killige slijk durven loopen; des zomers de pikkers en bindsters zien slaven en rond Kerstdag op de rapenvelden het beestenvoeder van onder den bevrozen sneeuw zien halen.

De heerkens uit de Gracht noemen ons leugenaars, eerlooze leugenaars, zij zwaaien en schermen met armen en beenen om tegen onze beweringen te protesteeren, zij trachten de landbouwers tegen ons op te jagen, maar argumenten aanvoeren om onze gezegdens te wederleggen, ware meer praktisch en voorzeker eerlijker.

Schreeuwende door, evenwel, erkent de Beata dat het portret dat wij van den buitenslaaf schetsen, voor een op duizenden niet onnauwkeurig is. Welnu, een op duizenden is nog te veel; maar waarom doen de nobiljons die uitzonderingen niet verdwijnen? dan waren wij in eens den mond gestopt.

THILO.

DE NIEUWE WET

OP HET

LANDBOUWCREDIET

Vooraleer de nieuwe wet te beoordeelen, willen wij twee kleine opmerkingen maken.

Wat is crediet? Ik wil iets voortbrengen dat 100 fr. waard is maar er ontbreken mij 40 fr. om de ruwe stof te koopen. Ik kan die 40 fr. leenen, zeker zijnde ze te kunnen terug betalen als ik het gemaakte voorwerp verkocht heb. In 't algemeen, iedere kredietzaak moet gewaarborgd zijn door een of ander voorwerp dat waarde hebben zal als het afgemaakt is, en dat meest altijd gemaakt wordt om het krediet te betalen.

De nieuwe wet nu heeft voor doel burelen en agentschappen van krediet te stichten, en reeds bestaande krediet-maatschappijen te erkennen. Het is niet anders dan de bekrachtiging eener reeds bestaande wet van 1884 die tot hiertoe geene uitwerking had.

Alle tusschenkomende kredietinrichtingen Raiffeis en kassen genoemd, vragen nooit of de leening gewaarborgd is door eene waarde die reeds gedeeltelijk bestaat. Het zijn echte aalmoesbanken. Men sticht ze als goede werken. Zij gaan goed zolang zij eenige duizende franken hebben door eigenaars er in gestoken die hun geld niet moeten terug hebben, maar wanneer men ze wil doen werken met het geld dat moet terugbetaald worden, wordt de zaak onmogelijk en zijn de uitslagen nul.

De nieuwe wet nu, heeft wel de betrekkingen tusschen spaarkassen en Raiffeienkassen te vergemakkelijken, zij zal evenmin uitslagen opleveren van 1884.

Volgelingen van Christus

De rijken en hunne handlangers hebben over veertien dagen in een dorp in de Walen, eenige mannen doen mishandelen die gekomen waren om gazetten uit te deelen en over de socialistten te spreken.

Wat denkt gij nu wat de katholieke gazetten daarover zeggen, die gazetten die beweren den godsdienst van Christus te verdedigen? Meent gij dat zij zich het woord van Christus herinneren :

Met wil of met werken slaat niemand dood

en dat zij het schande spreken aan de op-hitsers en aan de verdwaalde buitenmenschen, die de socialistten mishandelden?

Meent gij dat zij tot de plichtigen zeggen: « Indien Christus terug op de wereld moest komen, zou hij U van onder zijne oogen jagen; het is slecht van met twintig op twee mannen te vallen die U niets misdaan hebben, foei, gij zijt slechte christenen? »

Hewel, neen! de katholieke gazetten zeggen dat niet, zij hebben geen woord van afkeuring, zij vertellen die schandelijke daden met plezier en tusschen de regels kan men lezen: « Slaagt maar op, jongens, hoe meer hoe liever! »

En zij verwittigen zelfs de socialistten, als zij met den *Landbouwer* in andere dorpen komen, dat zij nog alzo kunnen varen, en dat zij maar moeten te huis blijven.

De pastoors, verre van tegen die baldadigheden op te komen, — zij komen wel op tegen een onschuldig dansken — zeggen ook niets, als zij zelve de boeren niet opgehitst hebben.

Nochts, wij herinneren ons dat over een jaar of drie eenige katholieke missionarissen heerlijk mishandeld en kapot gemaakt werden in China, waar zij gegaan waren om het geloof te verkondigen.

Diezelfde katholieke gazetten die nu zeggen: « Slaagt maar op, jongen, » weklagden dat hooren en zien vergingen. Zij zegden niet, dat de missionarissen die naar andere streken gingen, ook alzo zouden kunnen varen en dat ze maar moeten te huis blijven. Neen, zij waren verontwaardigd en spraken het schande, — en wij ook zeggen dat de Chineezzen ongelijk hadden priesters te vermoorden die hun niets misdeden.

* *

Maar wij, wij blijven bij ons gedacht en wij spreken het schande van simpele boerenmenschen op te maken tegen arme werklieden van uit de stad, die hunne broeders van den buiten komen bezoeken om over hunne belangen te spreken.

Maar de katholieke gazetten keuren die slechterikken goed en zij zeggen dat de boeren zich wreken over den 7ⁿ September.

Nog eene leugentaa, nog eene zonde, nog eene ophitsing, nog eene doodzonde.

Want de katholieke gazetten weten geheel goed dat, zoo de 7^e September mischien het werk was van eenige doctrinaire liberalen die geheel goed overeen komen met de kopstukken der katholieken, ministers, enz., de socialistten in 't geheel niet betrokken waren in den 7ⁿ September en dat zij die baldadigheden altijd afgekeurd hebben.

En al was het nog anders, dan zouden die katholieke gazetten hunne lezers moeten herinneren dat Christus' woord luidt :

« Bemint elkander, hebt uwe vijanden lief. » Zij zouden moeten herinneren dat de katholieken in hunnen onze-vader bidden: « Vergeef ons onze schulden, gelijk wij vergeven onze schuldenaren. »

Neen, tegen den godsdienst zijn wij niet, wij zijn alleen tegen de valsche christenen — gazetschrijvers en pastoors — die samenspannen met de rijken, om den godsdienst te gebruiken tot geheel iets anders dan het verkondigen van Gods woord: « Vrede aan de menschen die van goeden wil zijn! »

PATRICK.

VETMESTEN VAN OSSEN.

In de academie van wetenschappen te Parijs, heeft de heer Aimé Girard, de goede uitslagen aange-toond, bekomen door gebraden aardappels, in het vetmesten van schapen als van ossen.

Niet alleen vermeerderd het gewicht van het levend dier, maar men bestatigt ook eene vermeerdering van het eigenlijke vleesch zelf. De winst aldus bekomen, bedraagt voor de ossen eene som van 45 tot 105 fr. per stuk en voor de schapen is de verhouding ongeveer dezelfde.

De heer Aimé Girard heeft laatst ook eene nieuwe soort aard-appelen aangewezen, welke per hectare zeer veel opbrengt. Men zou dus deze kostbare uitvinding op de voordeeligste wijze kunnen aanwenden tot het vetmesten van ossen en schapen.

WERELDTENTOONSTELLING VAN ANTWERPEN

Er is in de Tentoonstelling eene geheele afdeling van bijna alles wat den landbouw betreft.

Men vindt er allerlei landbouwwerktuigen van het nieuwste maaksel en van de meest verbeterde stelsels, alsook de jongste uitvindingen welke op dit gebied gedaan werden. De landbouwers en veefokkers kunnen er daarbij menige aanschouwelijke lessen nemen over hun vak.

Wij zelve zijn niet genoeg bevoegd om over deze afdeling en al hetgene er te zien is een meer grondig verslag te maken, maar toch kunnen wij verzekeren dat er voor landbouwers en veekweekers veel nuttigs te zien is en er zeker ook wel voor hen wat te leeren valt.

Hoevelen echter onder de boeren hebben niet de middelen om zoo een reisje te maken! Dus zijn het weerom de kleinen die 't meest noodig zouden hebben, welke niets zullen kunnen genieten van de nuttige wenken welke zij in die landbouwfafdeling zouden kunnen opdoen.

Waarom geven de staat, de provinciën, de gemeenten op ieder dorp niet eene voldoende subsidie aan zeker getal landbouwers, dan ten minste zou eene Tentoonstelling ook voor boeren eenig nut hebben.